

Vivint el Sexenni LV – 1

Acabem de passar els dies principals del Sexenni, ho han fet com un huracà, sempre participant de les activitats. La muntada dels carrers, la Rogativa, “l’Entrà”, La Processó, el Rosari, els retaules, la desmuntada... els aspectes lúdics. Tot ha anat passant a un ritme trepidant.

El passat 27 d’agost per la nit, en acabar la desmuntada, vaig tindre una sensació estranya. Ja havia passat tot, els carrers buits, sense ornaments, amb la il·luminació de l’hivern, amb poca gent... podríem dir que havíem tornat a la normalitat i que entre la normalitat prèvia i la normalitat posterior pareixia que no havia passat res... Pareixia que tota la preparació de l’hivern dels carrers, de les danses, de les celebracions eucarístiques, dels aspectes lúdics... tot havia sigut com una exhalació!

Em podreu dir, encara cal esperar a l’octubre per fer la processó de visita als malalts i la rogativa de baixada per acabar el Sexenni LV. És cert, però tot el que ens queda: la novena, les vetlles a la Mare de Déu, les visites, la darrera processó, la rogativa... tot és més íntim i queda en el cor de cadascú.

Realment no podem quedar-nos només en l’huracà per al que ens preparem, que arriba i passa ràpidament. Crec que hem de mirar-ho tot amb la major profunditat possible. Vull començar pensant en aquell dissabte 17 d’agost. El morellans de cor acompanyem una xicoteta imatge de la Mare de Déu. Podem mirar només l’obra de fang o bé aprofundir més: *“que aunque es de barro tu hechura, obra es de Dios tu belleza”*. El mateix cant tradicionals ens reclama molt més.

El mateix dissabte a Morella, milers de persones esperen l’arribada de la Mare de Déu, i què esperen? Certament esperem complir la tradició: *“El justícia, Jurats i Consell de Morella, tenen a bé donar gràcies a la Imperatris de totes les creatures i Senyora nostra la Verge de Vallivana ara i en tot temps en un novenari de sis en sis anys, pel benefici de la salut alcançada en l’any passat”*. Parlem d’una tradició de fa més de 350 anys.

Ja han posat la imatge a la gran peanya, es fa la primera salutació en nom de tot el poble, ja comença la processó... enguany tots els participants fan un signe de respecte davant de la “NOSTRA MARE”, la saluden especialment, li dediquen els primers balls del nostre Sexenni. El Pla d’Estudi dona pas als pocs carrers que porten a l’arxiprestal, són els primers carrers engalanats que pot contemplar la Mare.

La curta processó arriba al Placet, tots van entrant a l’Arxiprestal, però la Mare espera una mica per escoltar una salutació especial, la de dos escolanets, que ho fan en nom del clergat i de tota la parròquia. Ruth i Bernat ens recorden tot el sentit del que estem

Il·lustració 1: Foto de Paula Cruz

fent, també del significat *“de la hechura de barro y la belleza de Dios”*. Certament, la Mare de Déu de Vallivana és una imatge de fang, però és la representació de Maria de Natzaret, la Mare de Déu i, per això, cal que mirem les seues actituds i la seua manera d’actuar perquè tots siguem conseqüents en la nostra vida.

El Sexenni LV no ha fet més que començar, la Mare de Vallivana està entre nosaltres. Ara venen els dies grans del novenari (*“de sis en sis anys”*), temps de reflexió i de festa.

Seguirà el temps fins les nou setmanes que estarà la imatge a Morella. Aprofitem la seua estada entre nosaltres perquè coneguem més i millor el que va fer Maria, la de Vallivana, en la seua vida a Natzaret i actuem com ella ens va demanar: *“feu el que Ell us digui”*.

Eduard Blasco